

κρατούσι δικέλλας και πτύα και προβαίνουν και διαχωρίζονται προφρόνως εις μικρά άποσπάσματα, τα όποια ή Παλλάς ανακαλύπτει έν τῷ βαθμηδόν μειουμένῳ λυκόφωτι.

Οί νύκτιοι έργάται διασκορπίζονται ανά τας έλληνικάς πεδιάδας τῆς Στερεάς και τῆς Πελοποννήσου. Και κύπτουσι και σκάπτουσι λυσσωδῶς τὸ ἔδαφος. Και εις ἕκαστον κτύπημα τῆς σκαπάνης ή γῆ ἀνοίγεται και ἐξέρχεται ὠραϊόν ἀγαλμα, καλλιτέχνης ὕδρια, λήκυθοι, ἀγγεῖα, ἑδῶλια, θεοὶ και ἡμίθεοι, Ἀφροδίται και Παλλάδες Σειρήνες και Τρίτονες, ὁ κόσμος ὁ ἀείζωος τῆς ἀρχαιότητος ἐπὶ μαρμαροῦ ὠραιότερος. Και τὸν κόσμον ἐκεῖνον παραλαμβάνουσι μετὰ σπουδῆς ἐπ' ὤμων και φεύγουσιν οἱ νύκτιοι έργάται ανά τας ἑλληνικάς πεδιάδας τῆς Στερεάς και τῆς Πελοποννήσου.

Και ή θεά προσβλέπει ἄνωθεν αὐτούς και ἐξαλλος καθίσταται ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους ἀποθέτουσι τὰ φορτία των ἐπὶ πλοίων ξενικῶν, προσηραγμένων ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἀκταῖς, ἐπὶ πλοίων ὡς ἐκείνων, ἅτινα μετεκόμισαν τὸ πάλαι εις ὀμιχλώδεις χώρας τοὺς ὑπὸ τοῦ Σκόττου περισυλληθέντας θησαυρούς. Αἱ ξενικαὶ τριήρεις ἀπείρουσι μακρὰν εις ἄγνωστα πελάγη, και οἱ έργάται τῆς νυκτός, τῶν τάφων οἱ ἀνσκαφεῖς, οἱ κλέπται τῆς πατρίδος, οἱ πλειοδῶται οἱ ἀνόσιοι, ἐπιστρέφουσιν ἐκ τοῦ καμάτου πρὸς ἀνάπαυσιν, και κρατοῦσιν, ἀντὶ τῶν πολυτίμων φορτίων των σκικκίδια ἰσαριθμὰ χρυσίου. Και τὰ ὄμματα αὐτῶν ἀστράπτουσιν ἐξ ἀπληστίας, και ή θεά προσβλέπει ἄνωθεν αὐτούς και ἐξαλλος καθίσταται ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως.

Και πάλαι τὸ δόρυ, και κινεῖ τὴν αἰγίδα, ὡς ὅτε ἔμελλε νὰ ἐφορηῆσῃ κατὰ τῶν Τιτάνων. Και σείσεται ὁ βράχος ὁ σεπτός, και τῶν ναῶν τὰ μάρμαρα κυμαίνονται και αἱ κόραι τοῦ Ἐρεχθείου ἐπαφίνουσι λεπτὴν κραυγὴν ὀδύνης και ἀπογνώσεως, ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην ἣν ἀφῆκαν ὅτε ἠρπάζετο ή ἀδελφὴ των. Ἐκ τῆς ἔνδον τοῦ μικροῦ Μουσειοῦ περίκλειστα ἀγάλματα κίθωνονται και ἀντηχοῦσι γοερῶς. Ἡ Τριτογένεια πάλαι τὸ δόρυ και κινεῖ τὴν αἰγίδα.

Διὰ τριῶν ἀλμάτων ή θεά ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Χαλκίδος και κατέρχεται ἐκεῖθεν εις ταπεινόν τι κηπάριον, πρὸ τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἴσταται ὁ ἀνδρὴς τοῦ Βύρωνος. «Μεγάλαι ποιητά, ἐν τῷ βυρβυρικῷ αἰῶνι κατηυγασμέναι ὑπὸ τῆς θεῆας ἀκτίνος μου, ἐπάκουσον τῆς ἐντολῆς μου. Ἴδου πρὸ σοῦ κατῆλθε διὰ τριῶν ἀλμάτων ή θεά ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως».

«Ὡς ποτε ἐπανάλαβες ἐπὶ τῆς σιδηρῆς σου λύρας τὴν κατάραν μου κατὰ τοῦ Σκόττου συλητοῦ τοῦ Περθενῶνός μου, ἐξηκόντισε και ἤδη εις τοὺς κίωνας τὴν κατάραν μου, μυριάκις βρυυτέραν, κατὰ τῶν ἀρχαιοκαπήλων. Εἶνε βδελυκτώτεροι τοῦ Ἠλγίνου. Τοῦλάχιστον ἐκεῖνος διαρπάζων τὰ πλοῦτή μου, ἐπόθει δι' αὐτῶν νὰ κοσμήσῃ τὴν πατρίδα σου, και ἐπίστευεν, ὅτι τὰ περισώζει τῆς φθορῆς, και εὐεργετεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐνῶ οἱ ἀχρεῖοι οὗτοι μεριμνῶσι μόνον ὅπως αὐξήσωσι τὸ βᾶρος τοῦ χρηματοφυλακίου των. Ψάλλε, ποιητά, τὴν κατάραν τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς ποτε τὴν ἐπανάλαβες ἐπὶ τῆς σιδηρῆς σου λύρας!»

Και ὁ ποιητὴς ὡς μόνην ἀπόκρισιν εις τὰς παρακελεύσεις τῆς θεῆς ἐποίησε μομφασμὸν δηλοῦντα βδελυγμίαν. Και μετὰ βραχεῖαν σκέψιν, οἶονεὶ συμπληρῶν τὸ κίνημα, προσέθηκεν: «Εἶνε ἀνάξιοι και τῆς ἀρχῆς σου, Ἀθηνᾶ, και

τῶν ἄσμάτων μου· και μόνον πρέπει νὰ δουλεύσουν δι' αὐτούς τὰ δικαστήρια και ἐπὶ τέλος... βούρδουλας!» Ταῦτα εἶπεν ὁ ποιητὴς ὡς μόνην ἀπόκρισιν εις τὰς παρακελεύσεις τῆς θεῆς.

Ἐξορα Μυθιστορίας

ΑΡΧΑΙΟ - ΚΑΙΤΗΛΙΚΑ

Ἡ ἀνάκρισις διὰ τοὺς ἀρχαιοκαπήλους προχωρεῖ ὁσημέρην και ἐλπίζεται, ὅτι εις τὸ σημεῖον τὸ ὅποῖον ἔφθασε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καλυφθῶσι τὰ πράγματα. Τοῦτο γνωρίζουσι καλῶς και οἱ ἔνοχοι, λέγεται δέ, ὅτι ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀπέβαλεν... ὁ κ. Γκαστρωμένος.

«Ὅλοι ἀποβλέπουσιν εις τὸν ἀνακριτὴν κ. Μάνεσην και ἔχουσιν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τὸν ἀφίση ή Κυβέρνησις νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ μ' ἀρεσιν.

«Ἄς τὸ πιστεύσωμεν και ἡμεῖς.

Ἐν Κατοχῇ ἀνεκαλύφθησαν 65 νομίσματα ὑπὸ ἐργατῶν.

— Ἐὰν δὲν ἦτο νωπὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαιοκαπηλικῆς τίς αἶδε εις τίνος τὴν κατοχὴν θὰ πύρη - ἤρχοντο, ἔλεγε Θεσσαλὸς τις βουλευτὴς.

Διάλογος μεταξὺ δύο.

— Εἶμι περιεργὸς νὰ δῶ τί θὰ γεννήσῃ ή ἀνάκρισις.

— Ἐγὼ εἶμι περιεργὸς νὰ δῶ τί θὰ γεννήσῃ... ὁ κ. Γκαστρωμένος.

Ἀξενείσι

DANIEL WILSON

Ὁ ἐπί θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ κ. Γρεβύ, ὁ πολὺφημος κ. Οὐίλσον εἶνε ἀνὴρ μετῆλιξ, οὐχὶ εἰσέτι συμπληρώσας τὸ πενηκστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος. Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ παράστασις ἔχει τι τὸ αξιοπρεπές. Εἶνε ἀγγλος τὴν καταγωγὴν ἐν Παρισίοις γεννηθεὶς ἐξ οἰκογενείας πλούσιας. Εὐρέθη κάτοχος μεγάλης περιουσίας νεώτατος ἔτι ὢν. Ὑπῆρξεν εις τῶν κομφοτέρων και λαμπροτέρων νέων τῆς χρυσῆς καλουμένης νεολαίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν ταύτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον και ἐξελέγη πληρεξούσιος εις τὴν ἐν Βερσαλλίαις ἐθνοσυνέλευσιν, και κατόπιν βουλευτὴς. Εἰς τὸ κοινοβούλιον διεκρίθη κυρίως ἐν ταῖς οικονομικοῖς ζητήμασι, ἐν οἷς διὰ συντόνου μελέτης ἀπέκτησεν πολλὴν εἰδικότητα. Εἶνε ἀναντιρρήτως εὐφυέστατος, και κέκτηται εις μέγα βαθμὸν τὸ προτέρημα τῆς ψυχραιμίας ἐν κρίσιμοις περιστάσεσιν. Χθεσινὸν ἔκ Παρισίων τηλεγράφημα ἀγγέλλει, ὅτι καταδικάσθη εις δύο ἔτων φυλάκισιν, διὰ τὴν περιώνυμον τῶν παρασῆμων ὑπόθεσιν.